

דף סט.

עין משפט א.

י"ד סימן קד פ"ה א

עין בסעיף הקודם

עין משפט ב.

י"ד סימן צח פ"ה א

א. איסור שנתערב בהיתר ב אם זה מין בשאינו מינו כגון חלב ל שנתערב בבשר יטעמנו עכו"ם מ אם אומר שאין בו טעם חלב או שיש בו אבל טעמו פגום מותר ו הוא שלא יהיה סופו להשביח.

ב. צריך שהעכו"ם לא ידע שסומכין עליו, ואם אין שם עכו"ם משערין בששים ט. וה"ה אם נתערב מין במינו דאי אפשר לעמוד על טעם האיסור משערין בששים.

הגה: והיום אין נוהגים לסמוך על טעימת עכו"ם ו משערין הכל בששים.

ב. מימרא דרבא בחולין צ"ז.

ל. חלב בציר"י והוי מין בשאינו מינו. ט"ז ס"ק א'. ש"ך ס"ק א'. והיינו שנתבשל החלב עם הבשר.

מ. רמב"ם פט"ז ממאכלות אסורות ואפי' אינו אומן, וכמ"ש הטור בשם הרשב"א, אבל היום בין האשכנזים בין הספרדים אין סומכין על טעימת עכו"ם אלא הכל משערין בששים, וכמו שכתב הרמ"א. ובמקום ספק איסור מותר לטעום בלשון. ט"ז ס"ק ב'. וש"ך חולק.

נ. ואם אומר שיש בו טעם אסור אף שיש בו ששים. ב"י ופר"ח אות י'. ונפ"מ גם היום שמשערין בששים אם יש בו טעם אסור. כה"ח אות ג'.

ס. והשיעור הוא לא במשקל אלא בנפח והמשער ע"י משקל טועה ומאכיל טריפות ובאיסור קל צריך לשער בנפח אבל באיסור כבד צריך לשער במשקל. כף החיים אות ה'. ועיין באות ו'.

ואם האיסור וההיתר מאותו מין כגון שניהם בשר בלי עצמות משערין במשקל שהעצמות כבדים יותר מהבשר. והחיטים יותר כבדים מן הקמח, והיין והשמן קלים מן המים אחד מכ"ז. כף החיים אות ט'.

ע. וכ"כ הכנה"ג בהגהות הב"י אות ט"ו, וכ"כ בזבחי צדק אות ה' מפרי העץ אות א'. ומשמע דהיום הגם שאין סומכין על טעימת עכו"ם מ"מ על טעימת ישראל סומכין במין בשאינו מינו דהיתרא כגון תרומה שנפל לחולין שכהן טועם כמו שהגמ' אומרת. ואף שבזה"ז אין לנו תרומה נפ"מ לאומר קונם בשר ויין שאינו טועם ונפל לתבשיל שאסור לו בנ"ט שבזה סומכין על טעימת ישראל. וסומכין על ישראל אפי' אינו אומן. ש"ך ס"ק ה', ודלא כהלבוש שכתב דהיום אין סומכין על טעימת כהן. מיהו י"א דלא סומכין האידנא

עין משפט ג.ד.ה.ו.

יו"ד סימן קכט פ"א

א. המניח עכו"ם בחנותו ויצא או שהיה לו יין בספינה או בקרון והניחו עם העכו"ם והלך בעה"ב לבית הכנסת או לבית המרחץ, וה"ה אם העכו"ם היה מעביר לו חביות יין ממקום למקום והניחו לבדו, היין מותר פ.

הגה: ולכתחילה צ לא יניח אדם בביתו יין או חומץ אצל העכו"ם לבדו.

א. ב. אפי' בעה"ב שהיה זמן רב בחוץ היין מותר, משום שהוא ירא שבכל שעה אומר עתה יבא ויראה אותי נוגע, ואם נודע שהעכו"ם סגר עליו החנות ק במנעול מבפנים, או הרחיקה הספינה או הקרון בענין שאין בעה"ב יכול לראותו היין אסור.

א. ג. במה דברים אמורים שהעכו"ם מפחד שמא יבא בעל הבית כל שעה ויראה אותו כשיש דרך עקלתון ר שיכול לבא עליו פתאום וכן כשהלך לבית המרחץ הלך דרך עקלתון שהעכו"ם אינו יודע שהלך לבית המרחץ אבל אם ראהו העכו"ם שנכנס לבית המרחץ וידע שלא ימהר לבא אם החביות פתוחות כיון שנעלמו מעניו אסורות ש, ואם הם סתומות אם יש בהפלגתו שיעור כדי שיוכל להסיר המגופה מהחבית ולהחזירה ותתייבש אסור.

גם על טעימת ישראל ולעולם צריך ששים, וסיים בכף החיים אות י"ב דאפשר בהפ"מ יש להקל.

ואם טעמו אותו ג' אנשים ורובם אומרים שאין בו טעם הנרגש ואומר שיש בו טעם מותר, דכיון שאין זה טעם הנרגש לרוב בני אדם מותר. ונפ"מ אם טעמוהו ג' או ד' ישראל בדיעבד דסמכין ארובא. כה"ח אות י"ד.

פ. ממשנה ע"ז דף ס"ט.

צ. דלשון המשנה שם "המניח" קתני והיינו בדיעבד. ביאורי הגר"א אות א'.

ק. ודוקא כשהחביות פתוחות או סתומות ושהיה שיעור שיסיר המגופה דהיינו הכיסוי. כ"כ הב"ח פשוט הוא.

ר. ויש להחמיר אף במניח עכו"ם בחנות וישראל יוצא ונכנס להצריך דרך עקלתון, ודלא כמו שכתב הר"ן. ש"ך ס"ק ח'.

ש. וכתב הש"ך דלדידן אין לחשוש לנגיעה אלא א"כ יש לו הנאה לשתייה או הנאה אחרת. ש"ך ס"ק י'.

הגה: וי"א דאם הם סתומות מותר בכל ענין שיין מספיק לו חותם אחד **ת**. ויש לסמוך על זה בהפסד מרובה.

עין משפט ז.ז. יו"ד סימן קכט סעיף ז

ז. ט. ישראל ועכו"ם שהיו יושבין ושותים יין ושמע ישראל שקורין לביהכנ"ס והלך, אם שהה כדי שיסיר המגופה כולה ויחזירנה גם היין שבסתומות אסור **א**.

דף סט:

עין משפט א. יו"ד סימן קכט סעיף א
עיין לעיל דף סט. עין משפט ג.ד.ה.ו.

עין משפט ב. יו"ד סימן קכט סעיף יד

יג. זונה עובדת כוכבים במסיבת ישראל, היין מותר, שאינם מניחים אותה לנסך. אבל זונה ישראלית במסיבת עובדי כוכבים, יינה של הזונה גם כן אסור.

ת. דעת ר"ת דבחותם אחד סגי בדיעבד אפי' בלא הפסד מרובה. ש"ך ס"ק י"א.
א. ובהפסד מרובה מותר גם בשהה זמן כדי שיסיר המגופה לפי מש"כ הרמ"א בסוף סעיף א'. כ"כ הט"ז.